

aabent og loyalt ſige, hvorledes han forſtod Bevillingen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 2den Valgkreds (M. Klauſen) har fuldstændig Ret, naar han i Slutningen af ſit ſidſte Foredrag hævdede, at intet havde været viſere, end at vi havde ſaaet alle de militære Bevillinger; men om vi havde ſaaet Dampſkibsforbindelſen Eſbjerg—Newcaſtle, var et ſtort Spørgsmaal. Derfor ſiger jeg: Har nogen kunnet føre en ſtor Sag daarligere end paa den Maade, at det hele ender med, at man efter Afſtemningerne ikke ved, om man faar noget eller ikke? Derfor ſagde jeg i Fællesudvalget og ſiger det ogsaa her, at kunde vi ikke faa mere, ſaa var der ingen Grund til at forlange, at vi ſkulde give noget for det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 2den Valgkreds og den ærede Ordſører have refereret ſaaledes, at ærede Medlemmer have kunnet forſtaa, hvorledes den ærede Miniſter har udtalt ſig om den Sag, og ſaa ſiger jeg, at det vilde blive problematiſt, om vi virkelig havde ſaaet noget; Miniſteren havde fuldstændig fri Hænder til at gøre, ſom han vilde. Vi have jo ogsaa paa Landbrugets Omraade ſet, hvorledes vi bleve behandlede, naar vi havde en anden Anſtuelſe, end Magthaverne. Er det ærede Medlem Demokrater, eller repræſenterer han demokratiſke Bønder, maa han ogsaa vide, hvorledes det er gaaet i Danmark i de ſenere Aar. Jeg ſpørger derfor: Er nogen Sinde en god Sag bleven ført ſlettere, end det ærede Medlem har ført os i den Sag? Men hvad der egentlig for mig har været Hovedgrunden til at begære Ordet er, at jeg vilde nedlægge Indſigelse imod, hvad det ærede Medlem ſaade i ſit første Foredrag. Jeg kan tænke mig, at denne hans Tale er vel det Program, ſom han og hans Meningsfæller ſkull gaa ud med til Bølgene til Sommer. De ville brovte med, hvad de havde udrettet. Ja, Gud bevares! Men hvad ſik de ſaa til lyvende og ſidſt? De ſik Lov til at ſtille nogle problematiſke Forſlag om at ſaa Statsdrift med Subvention imod at give nogle yderligere militære Bevillinger. Saaledes er den nøgne Sandhed! Havde vi ſaaet et Statsſtib mellem Eſbjerg og Newcaſtle, ſaa var Principet Statsdrift ſlaaet fast, ſaa havde der dog været naaet noget, men i det allerhøjſte Tilfælde havde vi jo her ſaaet en Subvention imod at gaa ind paa yderligere militære Bevillinger. Nu ſagde det ærede Medlem, at diſſe Militærbevillinger bare ikke af nogen ſom helſt principiel Natur (Afbrydelse). Jo, det ærede Medlem ſagde, — jeg nedſkrev det ſtraks — at ingen af de militære Bevillinger

havde nogen principiel Betydning. Det kan jeg nu ikke være fuldt enig med ham i, og jeg ſkal ſige hvorfor. Vi have været ſaa forſigtige, da det virkelig var vor Mening at ville have en Finanslov, men paa den anden Side ogsaa vilde holde Ord over for Bølgene, ſom vi havde lovet ſaa vidt muligt at beſkylpe de militære Bevillinger, at vi inden vi tog Standpunkt over for diſſe 4.000 Kr. til Trainſuffenes Indkaldelſe, have underſøgt, om denne Bevilling var en Folge af den Hærlov, ſom det ærede Medlem fra Møen (Boſſen) har ſtaffet os — han vil jo altid løbe ſammen med Højre og lave ravgale Hærlove, det kende vi alt for godt. Vi underſøgte, om det var en Folge af den Hærlov, ſom han lavede ſammen med den nuværende ærede Krigsminiſter, ſom den Gang ikke var Krigsminiſter, men en af Højres ledende Mænd. Forholdet er da det, at det er oplyſt for os af Faderen til denne Hærlov, at den ingenlunde forlanger, at vi ſkulle give en ſaadan Bevilling til Trainſuffes Indkaldelſe. Det har ingen positiv Hjemmel i Hærloven, at diſſe Trainſuffe ſkulle med. Vi ſtod alſaa her fuldstændig frit. Alſaa, Bevillingen paa § 22 var en fuldstændig fri Bevilling, ſom Loven hverken direkte eller indirekte forlanger, at vi ſkulle gaa med til. Det var den ene Bevilling. Den anden Bevilling var de 10.000 Kr. paa § 26. Er det derhen, at det ærede Medlem fra Randers' Amts 4de Valgkreds vil føre de danſke Bønder, at de, for at faa noget, ſkulle give ikke blot militære Bevillinger i Enhold til Lovene, ſelv om diſſe fortolkes ſaa langt ud, ſom de paa nogen Maade kunne, men ogsaa give efter over for Forlangender om fri Bevillinger paa § 26, ſkulle give alt det for at faa en lille Smule til det danſke Landbrug? Nej, ſaa ſiger jeg Tak, og de danſke Bønder ville i det hele ogsaa ſige Tak; de ere ſlet ikke Militariſter, undtagen nogle ſaa af dem, der meget let kunne tælles, nemlig dem, der ere bleve Højremænd. Jeg nedlægger derfor en beſtemt Proteſt mod, at diſſe Bevillinger ikke ſkulle have nogen principiel Betydning. Det har været fuldstændig fri Bevillinger, ikke alene de paa § 26, ſom altid have været det, men tillige de paa § 22. Naar vi nu vilde gaa hen og bytte diſſe Bevillinger, ſaa ſik vi, ſom det ærede Medlem fra Kjøbenhavn's Amts 2den Valgkreds ſagde, til Gengæld kun, hvad det maatte behage den høitærede Indenrigsminiſter at give os, og naar vi ikke ſik andet Reſultat, ſaa forekommer der mig virkelig ikke at være nogen Anledning for det ærede Medlem til at gaa ud til danſke Bønder og brovte med, hvad han har udrettet